

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 265

Anden Session.

71de Møde.

Tirsdagen den 24de Januar.

(Fortsat.)

Lunde: Ja, efter det, der passerede for nogle Dage siden i Sagen angaaende Søetaten, saa indrømmer jeg, at der kunde have været Anledning til at tage dette Forslag tilbage; imidlertid maa jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, hvorledes Sagen da forhandles. Der blev af Sagens Modstandere gjort adskillige Indvendinger til Slutning, uden at de, der havde stillet Forslaget, fik Leilighed til at imødegaae dem, da der var begjært Afslutning. Jeg troede saaledes at skyde baade den Sag, der forhandlede stift, saavel som denne, atter at lade os komme til Forhandling derom, og jeg var saameget mere foranlediget dertil, som jeg vel kunde antage, at de Modgrunde, der vare opstillede imod det Forslag, der da forelaa, og som ikke dengang kunde blive imødegaaede, fordi Forhandlingerne bleve sluttede, kunne, uanset deres sande Værd, dog være af den Bessaffenhed, at de ikke vilde kunne have nogen Indflydelse paa denne Sag, der her foreligger. Jeg skal saaledes af de Grunde, som dengang bleve fremhævede, tillade mig at imødegaae en enkelt, da den ogsaa vedrører Landetaten.

Der blev sagt, man skal ikke stille sig imellem de Overordnede og de Underordnede ved at komme med Forslag, som de Overordnede ikke billige; dette er nu ganske vist, og jeg erkjender fuldkommen Rigtigheden deraf, men det er kun under den Forudsætning, at de Overordnede virkelig til enhver Tid have Disnene aabne i ligesaa høi Grad for de Ringerestaændes Interesse som for de Høierestaændes, og det tror jeg dog nok, at De, mine Herrer, ville indrømme, at i hvad der er fore-

gaaet i den sidste halve Snees Aar, ville De ikke kunne finde, at Underclassernes Interesse er varetaget til alle Tider med den samme Omhu som Overclassernes (Flere Stemmer: Hør! David: Nei!). Den ærede Rigsdagsmand for Københavns 5te District (David) siger Nei, men jeg vil henvise til Facta, og jeg vil tillade mig at erindre om, at den Mand, som nu staaer her som Krigsminister, har i sin Tid været med at udarbejde den Plan af 1842, som følges, og denne Mand har ikke angivet nogen Grund, hvorfor han er kommen til det Resultat, at Officererne ere komne til at staae forholdsvis langt gunstigere end Underclasserne efter den nye Plan. Hvad jeg forrige Gang tillod mig at anføre, at Planen af 1816 aabenbart var baseret paa en Hensyntagen paa alle Classers Løb, dette, siger jeg, turde man forudsætte at ville have Indflydelse paa den Plan, der fremskød i 1842; men det er ikke Tilfældet og, jeg maa atter henvise til de Tal, som findes paa de Blade, som ere omdeelte iblandt d. Hr. Medlemmer; deraf ville De see, at Forholdet er forrykket ikke saa ubetydeligt, De ville finde, at selv med de Tillæg, som ere tilstaaede Underclasserne af Landetaten, efter at Roeskildes Stænder havde andraget paa, at deres Stilling skulde forbedres, at selv med disse Tillæg, siger jeg, er deres Stilling ikke forholdsvis saa god, som den var i Aaret 1816 ligeoverfor Officererne; thi, imedens Underofficerernes Vønning i Gjennemsnit i Aaret 1816 forholdt sig til Officerernes som 1 til 5, eller at en Officerer fik omtrent ligesaa meget som 5 Underofficerer, saa ville vi see, at Forholdet er endnu forrykket saaledes, at der behøves 11 Underofficerers Vønning til at betale 2 Officerers Gage med nu. Underofficererne have saaledes ikke ubetydeligt mindre ligeoverfor Offi-